

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rybołówstwa

WERSJA TYMCZASOWA
2005/0153(CNS)

6.1.2006

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i ich produktów oraz zapobiegania i zwalczania niektórych chorób zwierząt wodnych
(COM(2005)0362 – C6-0281/2005 – 2005/0153(CNS))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Heinz Kindermann

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
BEGRÜNDUNG.....	17

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i ich produktów oraz zapobiegania i zwalczania niektórych chorób zwierząt wodnych
(COM(2005)0362 – C6-0281/2005 – 2005/0153(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2005)0362)¹,
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0281/2005),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0000/2006),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli ta uznałaby za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1
Artykuł 4 ustęp 2 akapit 1

2. Państwa Członkowskie zapewnią, by **wystarczająca liczba zakładów przetwórczych na ich terytorium posiadała zatwierdzenie w zakresie uboju i przetwarzania** zwierząt akwakultury

2. Państwa Członkowskie zapewnią, by **każdy zakład przetwórczy dokonujący** uboju zwierząt akwakultury dla celów zwalczania chorób zgodnie z przepisami **art. 33**, określonymi w rozdziale V,

¹ Dotychczas nieopublikowano w Dzienniku Urzędowym.

zebranych i ubitych dla celów zwalczania chorób zgodnie z przepisami określonymi w rozdziale V.

posiadał stosowne zatwierdzenie, przyznane przez właściwy organ, zgodnie z art. 5.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie nie powinny mieć obowiązku posiadania wystarczającej liczby zakładów przetwórczych. Dozwolone powinno być również korzystanie z pomocy zakładów przetwórczych znajdujących się w innych państwach członkowskich.

Ograniczenie uboju zwierząt akwakultury do zakładów przetwórczych podyktowane jest względami praktycznymi i prowadzi do większej przejrzystości.

Uzupełnienie artykułu sprawia, że staje się on bardziej precyzyjny.

Poprawka 2

Artykuł 4 ustęp 2 akapit 2

Wspomniane zatwierdzone zakłady przetwórcze posiadają zatwierdzenie wydane przez właściwy organ zgodnie z art. 5.

skreślony

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie do poprawki 1 (artykuł 4 ustęp 2 akapit 1).

Poprawka 3

Artykuł 4 ustęp 4

4. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić wymóg rejestracji przez właściwy organ obiektów innych niż przedsiębiorstwa produkcyjne sektora akwakultury, w których zwierzęta wodne trzymane są bez zamiaru wprowadzenia do obrotu, **oraz** łowisk typu „wpuść i złów”.

4. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić wymóg rejestracji przez właściwy organ **jedynie w odniesieniu do:**

(a) obiektów innych niż przedsiębiorstwa produkcyjne sektora akwakultury, w których zwierzęta wodne trzymane są bez zamiaru wprowadzenia do obrotu;

(b) oraz łowisk typu „wpuść i złów”;

(c) przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury, które wprowadzają do obrotu zwierzęta wodne wyłącznie z przeznaczeniem do konsumpcji przez

człowieka, zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

W **takim przypadku** przepisy niniejszej dyrektywy stosują się *mutatis mutandis* biorąc pod uwagę charakter, cechy i sytuację obiektów **lub** łowisk typu „wpuść i złów”, których to dotyczy, oraz ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zwierząt wodnych na inne populacje zwierząt wodnych na skutek ich działania.

W **takich przypadkach** przepisy niniejszej dyrektywy stosują się *mutatis mutandis* biorąc pod uwagę charakter, cechy i sytuację obiektów, łowisk typu „wpuść i złów” **lub przedsiębiorstw**, których to dotyczy, oraz ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zwierząt wodnych na inne populacje zwierząt wodnych na skutek ich działania.

Uzasadnienie

Dzięki temu niektóre „małe zakłady” nie potrzebują zezwolenia, lecz wystarczy im zatwierdzenie. Nadzorowanie i kontrola dużej liczby małych zakładów i hodowli niekomercyjnych nie byłoby możliwe ze względów praktycznych. Odniesienie do rozporządzenia dotyczącego higieny (rozporządzenie (WE) 853/2004) jest celowe, ponieważ reguluje ono tę samą wyjątkową sytuację, w której producent sprzedaje niewielką ilość produktów początkowych bezpośrednio odbiorcy końcowemu lub lokalnym przedsiębiorstwom handlu detalicznego, które sprzedają te wyroby bezpośrednio odbiorcy końcowemu.

Poprawka 4 Artykuł 8, tytuł

Zobowiązania dotyczące rejestrowania

Zobowiązania dotyczące rejestrowania –
identyfikacja

Uzasadnienie

Wniosek Komisji przewidywał uregulowanie kwestii identyfikacji w rozdziale III, art. 14 (Identyfikacja i wydawanie świadectw). Za sprawą niniejszej zmiany powstaje zależność między ustaleniem pochodzenia, czyli identyfikacją a przepisami dotyczącymi obowiązku rejestrowania

Poprawka 5 Artykuł 8 ustęp 3 a (nowy)

3a. Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów dotyczących identyfikacji państwa członkowskie gwarantują, że wszelkie przypadki przemieszczania zwierząt zarejestrowanych przez operatorów przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury, zgodnie z ust. 1 lit. a), są rejestrowane w taki sposób, aby

możliwe było określenie miejsca pochodzenia i przeznaczenia. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg rejestracji takich przemieszczeń w rejestrze krajowym oraz przechowywania danych w formie skomputeryzowanej.

Uzasadnienie

Wniosek Komisji przewidywał uregulowanie kwestii identyfikacji w rozdziale III, art. 14 (Identyfikacja i wydawanie świadectw). Za sprawą niniejszej zmiany powstaje zależność między ustaleniem pochodzenia, czyli identyfikacją a przepisami dotyczącymi obowiązku rejestrowania. Państwa członkowskie otrzymują możliwość wprowadzenia procedur, stosownie do sytuacji w danym kraju, gwarantujących możliwość identyfikacji partii zwierząt.

Poprawka 6 Artykuł 14, tytuł

Identyfikacja i wydawanie świadectw

*Wydawanie świadectw **zdrowia zwierząt***

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana precyzuje sformułowanie. Kwestię identyfikacji należy uregulować w innym miejscu. Zob. poprawki 4 i 5 zgłoszone przez sprawozdawcę do art. 8.

Poprawka 7 Artykuł 14 ustęp 1

1. Państwa Członkowskie zapewnią, by wprowadzenie do obrotu zwierząt akwakultury *dla celów hodowli i odnowy populacji, w tym przemieszczanie mięczaków między obszarami hodowli mięczaków było zgłaszane za pomocą skomputeryzowanego systemu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 dyrektywy Rady 90/425/EWG.*

1. Państwa Członkowskie zapewnią, by wprowadzenie do obrotu zwierząt akwakultury *podlegało procedurze wydawania świadectwa zdrowia zwierząt, jeżeli zwierzęta te wprowadza się na obszar jednego z państw członkowskich, do strefy lub enklawy uznanej za wolną od choroby, zgodnie z art. 49 lub 50, w celu:*

(a) hodowli i odnowy populacji;

(b) spożycia przez człowieka, zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. a), art. 18 ust. 2 lit. a) oraz art. 19 ust. 2.

Uzasadnienie

Ze względu na fakt, iż kwestię identyfikacji lepiej jest uregulować w ramach rozdziału II art.

8, dotyczące jej przepisy zostają tutaj skreślone. Na ich miejsce ustala się przepisy dotyczące wystawiania świadectw zdrowia zwierząt.

Poprawka 8
Artykuł 14 ustęp 2

. Ustęp 1 wspomnianego artykułu stosuje się także do **zwierząt akwakultury wprowadzanych na rynek w celu spożycia przez ludzi zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. a), art. 18 ust. 2 lit. a) oraz art. 19 ust. 2.**

2. Ustęp 1 stosuje się także do **chorób i podatnych na nie gatunków niewymienionych w części II załącznika III, w związku z którymi podjęto działania mające na celu zwalczanie danej choroby i które zatwierdzono na szczeblu Wspólnoty, zgodnie z art. 43 ust. 3.**

Uzasadnienie

Zmiana ta jednoznacznie wskazuje na konieczność przedłożenia świadectwa zdrowia zwierząt, także w przypadku dostaw pochodzących z obszaru objętego krajowym programem kontroli.

Poprawka 9
Artykuł 14 ustęp 3

3. Przepisy ust. 1 nie stosują się w przypadku, gdy zwierzęta akwakultury przemieszczane są w obrębie obszaru hodowli mięczaków lub między różnymi hodowlami należącymi do jednego przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury, pod warunkiem, że takie obszary hodowli mięczaków lub hodowle znajdują się na terenie tego samego Państwa Członkowskiego oraz, jeśli ma to zastosowanie, na obszarze tej samej strefy lub enklawy uznanych za wolne od choroby.

skreślony

Operator przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury musi rejestrować tego typu przemieszczenia.

Uzasadnienie

Zmiana ta wynika z propozycji sprawozdawcy dotyczącej art. 14 ust. 1.

Poprawka 10
Artykuł 14 ustęp 4

4. Państwa Członkowskie zapewnią, aby wprowadzenie zwierząt akwakultury **do innych Państw Członkowskich, stref lub enklaw uznanych za wolne od choroby dla celów hodowlanych lub w celu odnowy populacji, zgodnie z art. 49 i 50** podlegało certyfikacji w zakresie zdrowia zwierząt.

3. Państwa Członkowskie zapewnią **również**, aby wprowadzenie **do obrotu** zwierząt akwakultury podlegało certyfikacji w zakresie zdrowia zwierząt, **jeżeli zwierzęta mogą zostać wywiezione z obszaru podlegającego przepisom w zakresie zwalczania chorób, o których mowa w sekcji 3, 4, 5 i 6 rozdziału V. Ustęp ten stosuje się również do chorób i podatnych na nie gatunków niewymienionych w części II załącznika III.**

Uzasadnienie

Do wprowadzenia do obrotu wymagane jest również świadectwo zdrowia zwierząt.

Poprawka 11
Artykuł 14 ustęp 5

5. Niniejszy artykuł stosuje się także do **chorób oraz gatunków na nie podatnych niewymienionych w części II załącznika III.**

skreślony

Uzasadnienie

Zmiana ta wynika z propozycji sprawozdawcy dotyczącej art. 14 ust. 4.

Poprawka 12
Artykuł 15 ustęp 1 akapit 1

1. Państwa Członkowskie zapewnią, by zwierzęta akwakultury wprowadzane do obrotu dla celów hodowlanych nie pochodziły z hodowli lub obszarów hodowli mięczaków **o** zwiększonej śmiertelności **lub w których wystąpiły kliniczne przypadki jakiejkolwiek choroby w okresie 31 dni przed datą wprowadzenia na rynek**, o ile takie zwierzęta nie pochodzą z części tej hodowli lub obszaru hodowli mięczaków niezależnej **pod**

1. Państwa Członkowskie zapewnią, by zwierzęta akwakultury, wprowadzane do obrotu dla celów hodowlanych, **były klinicznie zdrowe i** nie pochodziły z hodowli lub obszarów hodowli mięczaków, **na których występują jakiekolwiek niewyjaśnione przypadki** zwiększonej śmiertelności, o ile takie zwierzęta nie pochodzą z części tej hodowli lub obszaru hodowli mięczaków niezależnej od **jednostki epidemiologicznej**, w której

względem epidemiologicznym od części, w której nastąpiła zwiększona śmiertelność lub w której wystąpiły kliniczne objawy choroby.

nastąpiła zwiększona śmiertelność lub w której wystąpiły kliniczne objawy choroby.

Uzasadnienie

Wymóg ścisłego przestrzegania przepisu mówiącego o 31 dniach wydaje się w tym miejscu zbyt rygorystyczny i w znacznym stopniu utrudniałoby przemieszczanie zwierząt. Ważne jest, aby zwierzęta były zdrowe w momencie wysyłki.

Poprawka 13 Artykuł 17, tytuł

Wprowadzanie zwierząt akwakultury gatunków **niepodatnych** na obszary wolne od choroby

Wprowadzanie zwierząt akwakultury gatunków **potencjalnie podatnych lub wektorowych** na obszary wolne od choroby

Uzasadnienie

Zmiana tytułu wprowadza dokładniejsze sformułowanie.

Poprawka 14 Artykuł 17 ustęp 1, część wprowadzająca

1. Jeśli z danych naukowych lub praktycznego doświadczenia wynika, że gatunki inne niż te ujęte w części II załącznika III jako gatunki podatne mogą być odpowiedzialne za **pasywne** przenoszenie określonej choroby, takie gatunki **będące nosicielami**, o ile wprowadzane są do Państwa Członkowskiego, strefy lub enklawy uznanych za wolne od tej choroby zgodnie z art. 49 lub 50, powinny:

1. Jeśli z danych naukowych lub praktycznego doświadczenia wynika, że gatunki inne niż te ujęte w części II załącznika III jako gatunki podatne mogą być odpowiedzialne za pasywne przenoszenie określonej choroby, takie **potencjalnie podatne lub wektorowe** gatunki, o ile wprowadzane są do Państwa Członkowskiego, strefy lub enklawy uznanych za wolne od tej choroby zgodnie z art. 49 lub 50, powinny:

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana precyzuje sformułowanie.

Poprawka 15 Artykuł 17 ustęp 2

2. Przepisy ust. 1 nie stosują się w

2. Przepisy ust. 1 nie stosują się w

przypadku, gdy z danych naukowych lub doświadczenia praktycznego wynika, że gatunki **będące nosicielami** w określonych stadiach rozwoju nie przenoszą danej choroby.

przypadku, gdy z danych naukowych lub doświadczenia praktycznego wynika, że **takie** gatunki w określonych stadiach rozwoju nie przenoszą danej choroby.

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana precyzuje sformułowanie.

Poprawka 16
Artykuł 17 ustęp 3

3. Należy zatwierdzić listę gatunków **będących nosicielami** oraz stadiów rozwoju, do których może stosować się niniejszy artykuł, a w razie konieczności dokonać w niej zmian w celu uwzględnienia postępu naukowego i technologicznego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 62 ust. 2.

3. Należy zatwierdzić listę gatunków oraz stadiów rozwoju, do których może stosować się niniejszy artykuł, a w razie konieczności dokonać w niej zmian w celu uwzględnienia postępu naukowego i technologicznego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 62 ust. 2.

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana precyzuje sformułowanie.

Poprawka 17
Artykuł 17 ustęp 3 a (nowy)

3a. Jeżeli państwo członkowskie może udowodnić występowanie ryzyka wprowadzenia choroby przez gatunek, którego nie określono jako podatny na daną chorobę, należy przekazać Komisji stosowne uzasadnienie. Przed podjęciem decyzji w sprawie uwzględnienia tego gatunku na liście, o której mowa w ust. 3, Komisja może zdecydować o zastosowaniu przez państwa członkowskie środków przewidzianych w ust. 1.

Uzasadnienie

Z nowego ustępu 3a jasno wynika, że państwo członkowskie musi udowodnić występowanie ryzyka w odniesieniu do gatunków, które dotychczas nie były podatne, oraz gatunków wektorowych; jest to zgodne z porozumieniem WTO.

Poprawka 18
Artykuł 50 ustęp 1, część wprowadzająca

1. Centralny organ Państwa Członkowskiego, po powiadomieniu Komisji i innych Państw Członkowskich oraz po przedłożeniu, na wniosek, odpowiednich dowodów potwierdzających, może uznać strefę lub enklawę na swoim terytorium za wolną od jednej lub większej ilości chorób nieegzotycznych wymienionych w części II załącznika III, jeśli:

1. Państwo członkowskie może uznać strefę lub enklawę na swoim terytorium za wolną od jednej lub większej ilości chorób nieegzotycznych wymienionych w części II załącznika III, jeśli:

Uzasadnienie

Szczegóły procedury wyjaśniającej, czy dana enklawa bądź strefa jest wolna od chorób powinny się znaleźć w odrębnym artykule; zob. poprawka sprawozdawcy do art. 50 ust. 1 a (nowy).

Poprawka 19
Artykuł 50 ustęp 1 a (nowy)

1a. Państwo członkowskie powiadamia Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt o deklaracji uznającej obszar za wolny od choroby, o czym mowa w ust. 1, stosując się do następującej procedury:

(a) do deklaracji, do której dostęp drogą elektroniczną ma Komisja i państwa członkowskie, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 59, dołącza się materiał dowodowy w formie określonej procedurą, o której mowa w art. 62 ust. 2;

(b) Komisja dołącza zawiadomienie o deklaracji do porządku dziennego następnego posiedzenia Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w charakterze informacji; deklaracja staje się skuteczna 30 dni od daty tego posiedzenia;

(c) w ciągu tego okresu Komisja lub

państwa członkowskie mogą się starać o uzyskanie od państwa członkowskiego składającego deklarację wyjaśnienia lub dodatkowych informacji na temat dowodów potwierdzających;

(d) jeżeli co najmniej jedno państwo członkowskie poczyni uwagi na piśmie, wskazując na poważne wątpliwości w związku z przedstawionymi dowodami potwierdzającymi, Komisja i zainteresowane państwa członkowskie wspólnie badają przedłożone dowody w celu rozwiązania sporu; w takim przypadku okres, o którym mowa pod lit. b), może zostać przedłużony o 30 dni;

(e) jeżeli spór nie zostanie zażegnany przy pomocy środków określonych pod lit. d), Komisja może podjąć decyzję o przeprowadzeniu inspekcji na miejscu, zgodnie z art. 58, w celu zweryfikowania zgodności przedłożonej deklaracji z kryteriami ustanowionymi w ust. 1, chyba że państwo członkowskie składające deklarację zdecyduje się na jej wycofanie;

(f) jeżeli uzyskane wyniki wskażą na taką konieczność, możliwe jest podjęcie decyzji zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 62 ust. 2, w sprawie unieważnienia własnej deklaracji dotyczącej statusu danej strefy lub enklawy jako wolnej od choroby.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka ustala szczegóły procedury wyjaśniającej, czy dana enklawa bądź strefa jest wolna od chorób. Aby możliwe było ewentualne dostosowanie procedury, czyni się odniesienie do rozdziału X art. 62.

Poprawka 20 Artykuł 59 ustęp 1

1. Najpóźniej do dnia **1 stycznia** 2007 r. Państwa Członkowskie zapewnią spełnienie wszystkich procedur i formalności związanych z udostępnianiem

1. Najpóźniej do dnia **30 czerwca** 2007 r. Państwa Członkowskie zapewnią spełnienie wszystkich procedur i formalności związanych z udostępnianiem

drogą elektroniczną informacji przewidzianych w art. 6, art. 51 ust. 1 oraz art. 56 ust. 2.

drogą elektroniczną informacji przewidzianych w art. 6, **art. 50 ust. 1a**, art. 51 ust. 1 oraz art. 56 ust. 2.

Uzasadnienie

Decyzja w sprawie niniejszego projektu, przedłożonego przez Komisję, nie zapadnie wcześniej niż w połowie 2006 r. Ze względu na okres transpozycji takiej dyrektywy, który wg dotychczasowych doświadczeń trwa od 12 do 18 miesięcy, data 30 czerwca 2007 r. wydaje się bardziej realistyczna. Artykuł 50 ust. 1a stanowi uzupełnienie proponowanej procedury wyjaśniającej, czy dana enklawa jest wolna od chorób.

Poprawka 21 Artykuł 61 ustęp 1

1. Zmian w **art. 15 ust. 1** można dokonywać zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 2, po konsultacjach z właściwym komitetem naukowym.

1. Zmian w **art. 50 ust. 1a** można dokonywać zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 2, po konsultacjach z właściwym komitetem naukowym.

Uzasadnienie

Artykuł 50 ust. 1a wprowadza przepis umożliwiający zmianę procedury wyjaśniającej, czy dana enklawa bądź strefa jest wolna od chorób w ramach procedury komitetu regulacyjnego.

Poprawka 22 Załącznik V część II ustęp 3, heading

3. Enklawy obejmujące jedną lub więcej pojedynczych hodowli, których status chorobowy jest niezależny od statusu chorobowego otaczających je wód naturalnych

Nie dotyczy polskiej wersji językowej.

Uzasadnienie

Korekta dotyczy niemieckiej wersji językowej. Należy jednak sprawdzić również pozostałe wersje językowe.

Poprawka 23 Załącznik V część II ustęp 3 punkt 3.2. a)

a) Przez zakład oczyszczania wody, który **jest w stanie unieszkodliwić** odnośny czynnik chorobotwórczy; **jednak tego typu**

a) Przez zakład oczyszczania wody, który **unieszkodliwia** odnośny czynnik chorobotwórczy, **aby zmniejszyć do**

oczyszczania wody nie uznaje się za dopuszczalne w enklawie wolnej od choroby, jeśli wiadomo, że choroba występuje w wodzie zasilającej zakład oczyszczania.

dopuszczalnego poziomu ryzyko wprowadzenia choroby.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka ma na celu sprostowanie.

Poprawka 24

Załącznik V część II ustęp 3 punkt 3.6. a (nowy)

3.6a. Środki wykonawcze dotyczące punktu 3.2a ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 62 ust. 2.

Uzasadnienie

Szczegóły dotyczące dostaw wody do enklaw należy ustalić w postanowieniach wykonawczych.

BEGRÜNDUNG

EINLEITUNG

Die Aquakultur ist vor allem für ländliche Gebiete und die Küstengebiete der Gemeinschaft ein wichtiger Wirtschaftszweig. Laut Europäischer Kommission produzierte im Jahr 2004 die gemeinschaftliche Aquakulturwirtschaft Fische, Weichtiere und Krebstiere im Werte von über 2,5 Mrd. €. Finanzielle Verluste infolge von Krankheiten (hohe Mortalität, verringertes Wachstum und Qualitätsverluste) werden jedoch auf 20 % des Produktionswertes geschätzt. Mit diesem Vorschlag sollen moderne, gezielte Vorschriften eingeführt werden, um diese Kosten zu verringern. Schon eine Kostensenkung um 20 % würde eine Wertsteigerung von 100 Mio. € jährlich bedeuten. Gleichzeitig gilt es die Gefährdung von wild lebenden Wassertieren durch die Aquakulturwirtschaft zu minimieren.

Derzeit regeln 3 verschiedene Richtlinien die Hygienevorschriften für den Handel mit Tieren und anderen Erzeugnissen der Aquakultur sowie die Mindestmaßnahmen für die Bekämpfung bestimmter Muschel- und Fischkrankheiten (91/67/EWG; 93/53/EWG; 95/70/EG). Die bisherigen Vorschriften schützen die zum Zeitpunkt des Erlasses wichtigsten Aquakultursektoren der Gemeinschaft, namentlich die Salmoniden- (Forellen und Lachs) und Austernzucht. Angesichts der Weiterentwicklung und Diversifizierung des Sektors müssen diese Regelungen aktualisiert werden, um dem größeren Spektrum an Aquakulturstrukturen und den bedeutenden Entwicklungen innerhalb der Industrie, den in 15 Jahren der Anwendung der geltenden Vorschriften gemachten Erfahrungen sowie wissenschaftlichen Fortschritten auf diesem Gebiet Rechnung tragen. Eine Aktualisierung ist außerdem angezeigt, um das EU-Recht mit internationalen Übereinkommen und Normen der Welthandelsorganisation (WTO) und den Normen der Weltorganisation für Tiergesundheit (OIE) in Einklang zu bringen.

ZIEL DES VORSCHLAGS

Das Hauptziel des vorliegenden Vorschlags ist es, die Wettbewerbsfähigkeit der gemeinschaftlichen Aquakulturerzeuger zu verbessern.

Dazu sollen zum einen die drei derzeit gültigen Richtlinien mit tierseuchenrechtlichen Vorschriften für die Vermarktung und mit Mindestmaßnahmen für die Bekämpfung von Krankheiten zum vorliegenden Richtlinienvorschlag kodifiziert und dabei an die heutigen Bedürfnisse angepasst und erweitert werden. Zum anderen ist eine Gleichbehandlung von Landtierkrankheiten und Wassertierkrankheiten beabsichtigt.

Dabei wurde bewusst das Rechtsinstrument der Richtlinie gewählt, um den Mitgliedstaaten einen größeren Spielraum zu geben und ihnen mehr Verantwortung bei der Durchführung zu übertragen, um so den unterschiedlichen Bedingungen und Strukturen in der europäischen Aquakultur besser gerecht zu werden. Dies entspricht auch dem Prinzip der Subsidiarität.

INHALT DES VORSCHLAGS

Der Vorschlag umfasst 11 Kapitel und acht Anhänge.

Kapitel I legt den Gegenstand und den Geltungsbereich der Richtlinie fest. Darüber hinaus werden wichtige Begriffe im Zusammenhang mit der Aquakulturwirtschaft definiert. Weitere technische Definitionen gelten gemäß Anhang I.

Kapitel II regelt die Zulassung von Aquakulturanlagen und Verarbeitungsbetrieben sowie

Bestimmungen zur Buchführung, der Registrierung und Überwachung durch die zuständige Behörde und der Überwachung der Tiergesundheit.

Kapitel III umfasst Tiergesundheitsvorschriften für das Inverkehrbringen von Tieren aus Aquakultur und ihren Erzeugnissen. Neben allgemeinen Vorschriften werden Bestimmungen für Tiere aus Aquakulturen für die Zucht und die Wiederaufstockung, für den menschlichen Verzehr, das Aussetzen von wild lebenden Wassertieren sowie das Inverkehrbringen von Zierarten unterschieden.

Kapitel IV regelt die Einfuhr von Tieren aus Aquakultur und ihren Erzeugnissen aus Drittländern. Dieser Abschnitt enthält Bestimmungen wie die Liste von Drittländern und Teilen von Drittländern zu erstellen ist, aus denen die Einfuhr von Tieren und Erzeugnissen aus Aquakultur zugelassen ist, und welche Dokumente zur Einfuhr notwendig sind.

Kapitel V regelt die Seuchenmitteilung und die Mindestvorschriften für die Bekämpfung von exotischen und nicht exotischen Wassertierkrankheiten gemäß Anhang III Teil II bei Tieren in Aquakultur und frei lebenden Wassertieren. Außerdem werden Bekämpfungsmaßnahmen von neu auftretenden Krankheiten sowie von Krankheiten, die nicht in Anhang III Teil II aufgeführt sind, erläutert.

Kapitel VI regelt die Erstellung und Genehmigung von Bekämpfungs- und Tilgungsprogrammen sowie deren Inhalt und Laufzeit. Die Mitgliedstaaten werden aufgefordert Krisenpläne für neu auftretende und exotische Krankheiten zu erstellen. Die Impfung von Wassertieren ist außer in Verbindung mit Bekämpfungsmaßnahmen und Tilgungsprogrammen sowie den Krisenplänen verboten.

Kapitel VII umfasst Regelungen zum Seuchenfreiheitsstatus von Mitgliedstaaten, Zonen und Kompartimenten. Seuchenfreie Mitgliedstaaten, Zonen und Kompartimente sind in einer aktualisierten Liste zu führen. Außerdem wird die Erhaltung, Aussetzung und Wiederherstellung des Seuchenfreiheitsstatus festgelegt.

Kapitel VIII enthält Bestimmungen für die Ernennung, Voraussetzungen und Aufgaben zuständiger Behörden, gemeinschaftlicher und nationaler Referenzlaboratorien sowie zur Festlegung von Diagnosemethoden.

Kapitel IX enthält Bestimmungen für Vor-Ort-Kontrollen und Buchprüfungen durch Sachverständige der EU-Kommission, für die elektronische Datenübermittlung zwischen den Mitgliedstaaten und der Kommission sowie für angemessene und wirksame Sanktionen bei Verstößen gegen diese Richtlinie.

Kapitel X legt das Verfahren fest, mit dem die Anhänge und Durchführungsvorschriften dieser Richtlinie geändert werden können. Dabei wird die Kommission von einem ständigen Ausschuss für die Lebensmittelkette und Tiergesundheit unterstützt.

Kapitel XI umfasst die Übergangs- und Schlussbestimmungen. Die drei derzeit geltenden Richtlinien (91/67/EWG; 93/53/EWG; 95/70/EG) werden nach Ablauf der entsprechenden Übergangsfrist aufgehoben. Des Weiteren werden die Möglichkeit von Übergangsvorschriften, sowie die Umsetzung und das Inkrafttreten dieser Richtlinie festgelegt.

Anhang I enthält technische Definitionen, die über die Begriffsbestimmungen in Kapitel I hinaus gelten.

Anhang II zählt verbindliche Einträge im amtlichen Register für zugelassene Aquakulturanlagen und Verarbeitungsbetriebe gemäß Kapitel II auf.

Anhang III listet exotische und nicht exotische Krankheiten von Fischen, Weichtieren und Krebstieren sowie dafür empfängliche Arten auf und legt Kriterien für die Auflistung der Krankheiten fest.

Anhang IV legt, gestaffelt nach Risikoniveau und Seuchenstatus, die Art und Häufigkeit der Gesundheitsüberwachung und Kontrolle von Zuchtbetrieben und Weichtierzuchtgebieten fest.

Anhang V enthält die Bedingungen für die Erklärung der Seuchenfreiheit eines Mitgliedstaats, einer Zone oder eines Kompartiments gemäß Kapitel VII.

Anhang VI definiert die Funktionen und Aufgaben von gemeinschaftlichen und nationalen Referenzlaboratorien sowie von Diagnoselaboratorien gemäß Kapitel VIII.

Anhang VII legt Kriterien und Bedingungen für die Erstellung von nationalen Krisenplänen gemäß Kapitel VI fest.

Anhang VIII ordnet den Artikeln der drei derzeit geltenden Richtlinien (91/67/EWG; 93/53/EWG; 95/70/EG) die entsprechenden Artikel des vorliegenden Richtlinienvorschlags zu.

BEWERTUNG DES VORSCHLAGES

Der Berichterstatter unterstützt das Vorhaben der Kommission, die komplexen Rechtstexte zusammenzufassen und zu vereinfachen. Er begrüßt insbesondere auch, dass die zusammengefassten Vorschriften die Form einer Richtlinie haben werden, da so wahrscheinlich den europaweit sehr unterschiedlichen Bedingungen in der Aquakultur Rechnung getragen werden kann.

Als Auswirkungen der Richtlinie sind zu erwarten:

- Verlagerung weg von der Verhütung der Erregerverschleppung und hin zur Verhütung des Auftretens einer Seuche
- Die Mitgliedstaaten können selbst entscheiden, welche Maßnahmen zur Seuchenverhütung regional geeignet sind.
- Die Einschätzung der Seuchensituation wird durch risikoorientierte Tiergesundheitsüberwachung deutlich verbessert.
- Der administrative Aufwand für die Mitgliedstaaten und Aquakulturbetriebe dürfte begrenzt sein. Demgegenüber besteht die Möglichkeit von Finanzhilfen der Gemeinschaft für den Fall von Tötungs- und Tilgungsmaßnahmen.

ÄNDERUNGSVORSCHLÄGE

Mit den Änderungsvorschlägen bzgl. **Kapitel II** (Aquakulturanlagen und zugelassene Verarbeitungsbetriebe) zielt der Berichterstatter auf eine höhere Praktikabilität und Transparenz der neuen Vorschrift ab. Die Herkunftssicherung im Zusammenhang mit den Regelungen zur Buchführungspflicht zu setzen erscheint sinnvoll. Den Mitgliedstaaten wird zudem die Möglichkeit eingeräumt, an die jeweiligen Ländergegebenheiten angepasste Verfahren zur Sicherstellung der Rückverfolgbarkeit von Sendungen vorzusehen.

Die vorgeschlagenen Änderungen in **Kapitel III** (Tiergesundheitsvorschriften für das Inverkehrbringen von Tieren aus Aquakultur und ihren Erzeugnissen) dienen der Präzisierung und der Praktikabilität der Richtlinie. So erscheint beispielsweise für Lieferungen in oder aus einem Gebiet mit nationalem Kontrollprogramm oder mit Bekämpfungsmaßnahmen dennoch eine Tiergesundheitsbescheinigung erforderlich.

Die Änderungsvorschläge des Berichterstatters in **Kapitel VII** (Seuchenfreiheitsstatus), **Kapitel IX** (Kontrollen, elektronische Datenübermittlung und Sanktionen) und **Kapitel X** (Änderungen, Durchführungsvorschriften und Ausschussverfahren) ergeben sich aus dem Bedürfnis der Mitgliedstaaten das Verfahren zur Erklärung der Seuchenfreiheit einer Zone

oder eines Kompartiments klarer zu regeln, gleichzeitig aber die Möglichkeit einer Überprüfung dieser detaillierten Regelung zu eröffnen. Die von der Kommission vorgeschlagene Umsetzungsfrist sollte angesichts einer im Regelfall 12- bis 18-monatigen Umsetzungsfrist um sechs Monate, auf den 30. Juni 2007, verschoben werden. Eine Änderung des Annex V (Bedingungen für die Erklärung der Seuchenfreiheit eines Mitgliedstaats, einer Zone oder eines Kompartiments) bezüglich der Wasserversorgung der Kompartimente verbessert die Verständlichkeit des Textes.

SCHLUSSFOLGERUNGEN

Der Vorschlag der Kommission ist insgesamt sehr gut. Bezüglich der Praktikabilität und Transparenz muss der Richtlinienentwurf jedoch noch angepasst werden. Dazu werden im Rahmen dieses Berichts Änderungsvorschläge vorgelegt, die zum Ziel haben den Anliegen der Aquakulturbetriebe und Mitgliedstaaten gerecht zu werden.